a Quia miscdiã ⁊ vitatẽ diligit de⁹. i. misereri ĩ pñti ⁊ pmissa reddere i futuro. Sz miserek tm̃ miseros se reputãtib⁹ ⁊ abijciẽtib⁹ se. Uñ diabolo nunq̃ miserebik: qz supb⁹ ẽ: nec se pt abijcere vel hũiliare. Itẽ glia ẕna pmissa ẽ hũilib⁹ et abijciẽtib⁹ se: et supbis pmissa ẽ ẕna detectio. Lucꝰ. xviij. c. Qui se exaltat humiliabik: ⁊ q̃ se humiliat exaltabik. Et iõ bonus estimator: magꝭ eligit abiect⁹ esse i domo dei q̃ habitare i tabernaculis pctõr. Unde de moyse dr Heb. xj. e. Fide moyses grãdis fact⁹ negauit se eẽ filiũ filie pharaonis: magꝭ eligẽs affligi cũ ꝓplo dei q̃ tpalis pcti hẽ iocũditatẽ: maiorꝭ diuitias estimãs thesauro egyptiorũ ĩproperiũ christi. Quare: Aspiciebat enĩ in remũerationẽ: quã d̃ miscdia habit dñs humilib⁹: ⁊ d̃ vitate pmissi reddet: Quia miscdiã ⁊ vitatẽ diligit de⁹. Uñ d̃ illa remuneratiõe sbdit: b Gratz ⁊ gliã dabit dñs. q. d. dabit gliaz quã pmisit: et hoc psũ erit gra. Uñ Eccꝭ. xj. b. Datio dei pmanet iustꝭ: ⁊ pfect⁹ illi⁹ successus habebũt in ẕknũ. Vel sic: Gram/in p̃senti: et gliam/in futuro. Gram/ de miscdia quã diligit: gliam/de vitate quã pmisit.

Moralit ✱ Et b faciẽdũ ẽ: a Quia miscdiã ⁊ vitatẽ. i. verã misericordiã ⁊ vitatẽ misericordẽ: diligit de⁹. Multi sũt i sęclo q̃ dicũt: Si essem ĩ religiõe nõ possẽ facere opa miscdię q̃ facio i sęculo: vñ melꝭ ẽ mihi esse i sęculo. Sz ipi i pctõ sũt/nõ sunt vere misericordes: qz sibijpsis crudeles sũt. Et vt dicit Eccꝭ. xliij. a. Qui sibi nequã est/cui alij bon⁹ erit: Iõ vera miscdia incipit i hõie a seipo. i. pmo debet misereri sibi. Eccꝭ. xxx. d. Miserere aię tuę placẽs deo. Et q̃ vult facere opa miscdię: debet seipm p̃ dare deo/q̃ seipm dedit p ipo. Sic faciũt religiosi q̃ nõ tm̃ sua dãt ⁊ relinquũt: ⁊ cõpatiẽtes christo ⁊ sibi/ipsis/seipos offerũt deo. Et hęc ẽ miscdia vera ⁊ vitas misericors quã diligit dñs. Ipsi etiã licz nõ postea multas elemosynas erogẽt: spũales tm̃ erogare nõ cessant/ orãdo et p̃dicãdo ⁊ pfessiones audiẽdo. Et hęc multo magis diligit de⁹ q̃ corpales elemosynas. Prouer. xiiij. c. Miscdia ⁊ veritas p̃parãt bona. Itẽ Prouer. xv. d. Per miscdiã ⁊ fidẽ purgant pctã. Itẽ Prouer. xvj. a. Miscdia ⁊ vitate redimit inimicãs: ⁊ in timore dei recedit omnis a malo. Et sic faciẽtib⁹: b Gratz ⁊ gloriã dabit dñs: sic. ꝛ. expositũ est. Et q̃d⁹ dabit: Nõ pcõrib⁹ in pctõ pseuerãtib⁹: ⁊ inocẽtib⁹ ⁊ iustꝭ. Hoc ẽ q̃d sequit: c Non priuabit bonis/grę in p̃senti: nec bonis glię ĩ futuro: d Eos q̃ ambulãt. i. pficiunt: e In inocẽtia. Btũs Bern. addit: Nec eos dñe qui ambulãt ĩ pgnitẽtia. Ps. Judica me dñe: qm̃ ego in innocẽtia mea ingressus sũ. Multi dormiũt ĩ innocẽtia. Prouer. vj. b. Usq̃q̃ piger dormis: Et aliq̃ volãt ĩ ea: vt ptẽplatiui. Esa. lx b. Qui sũt isti q̃ vt nubes volãt: ⁊ q̃si colũbę ad fenestras suas: Et q̃dã tumẽt ĩ ea/q̃ inde supbiũt: vt pharisę⁹/ Lucꝭ. xviij b. Gras ago tibi de⁹ qz nõ sũ sic ceteri hoim. Ergo vt illa bona habeam⁹/inocẽtiã custodiam⁹: ⁊ bona p̃ntia ⁊ tpalia ptẽnam⁹: q̃ qui appetũt inocẽtiã pdũt: sic dr Prouer. xxviij. c. Qui festinat ditari nõ erit inocẽs. Sz qz multi illas diuitias p̃sentes q̃s vidẽt amãt: et vt dicit apls: sperãt in incerto diuitiarũ: notabilik cõcludit dicens: f Dñe virtutũ/supcęlestium: et/virtutum. i. miraculorũ factor: et/virtutum/theologicarũ dator: g Btũs hõ qui sperat ĩ te/nõ in diuitijs. j. Timoth. vj. d. Diuitib⁹ hui⁹ sęculi p̃cipe nõ sublime sapere: nec spare ĩ incerto diuitiarũ: ⁊ ĩ deo viuo q̃ p̃stat nobis oia ad fruẽdũ. Ps. Cũ exarserit ĩ breui ira ei⁹: bti oẽs q̃ pfidũt ĩ eo. Esa. xxx. d. Bti oẽs q̃ expectãt te. Eccꝭ. ij. b. Qui timetꝭ deũ/spare ĩ illũ: ⁊ veniet ĩ oblectatione vob miscdia.

Al tambulãtes

Al deus

Al truunt

Ps. 25.

Ps. 2.

Enedixisti dñe ꝛc. Expo. Ps. LXXXIIII

Titulus. In finẽ filijs chore psalm⁹. In p̃cedenti psalmo egit de gloria ⁊ d̃ tabnaculis ẕknis ⁊ de ascẽsu ad ea: In isto redit ad caput circuli. i. ad itiũ grę. s. ad christi incarnationẽ: quę ẽ nob cã principaliorũ ascẽdẽdi ad ẕtna tabnacula. Et notabile ẽ q̃ iste psalm⁹ licz agat d̃ incarnatiõe: tm̃ intitulat d̃ passiõe: et tradit vel cãtat filijs chore: id ẽ filijs passiõis christi q̃ in caluaria crucifix⁹ ẽ. Chore enĩ interptat calu⁹: vt. ꝛ. frequent habuim⁹. Hoc autẽ cõpetent fit: qz tota christi vita fuit passio: et incipit a natiuitate: Ut tpe passiõis q̃ ecclia recitat ei⁹ passionẽ in hymno: Crux fidelis ꝛc. incipit a natiuitate dicẽs: Agit inclãs ink arta positus p̃sepia ꝛc. Titulus satis patet. Intẽtiõe monet/vt p fidem ad christũ accedam⁹ vt bñdictionez hãc mereamũ. Modus. Tripertit⁹ ẽ psalm⁹. Primo oñdit ablationẽ iniqtatis a plebe dei p bñdictionẽ incarnatiõis christi. Secõ refert ⁊ pcak deũ auerti ab ira: ⁊ christi aduentũ propk d̃ petit: ibi: Mitigasti. Tertio aduẽtũ christi ⁊ q̃ta veniẽs largiatur ꝓphetat: et vt inde certos faciat filios chore/hoc spũsscti ĩ se loquẽtꝭ auctoritate p̃firmat: ibi: Audiã q̃d loq̃tur in me dñs de⁹. Agẽs q̃ d̃ incarnatiõe: pmo ostẽdit vtilitates ex ea nob pueniẽtes. Prima ẽ infusio grę: q̃ notak/cũ dicit: Bñdixisti dñe terrã tuã. Secda ẽ pcti original⁹ remissio q̃ notak/cũ addit: auertisti captiuitatẽ iacob. Tertia ẽ refrigeratio q̃ fomitẽ: q̃ notak/cũ dic: Remisisti iniqtatez plebis tuę. Quarta ẽ remissio pcti actual⁹: q̃ notak/cũ dic: Operuisti oia pctã eorũ. Prophetica q̃ certitudie futura q̃si pterita narrãs dic: O i Dñe pt q̃ quõdã maledixisti terrã ꝓpt pctm̃ pmi hois (Gen. iij. c. Maledicta terra i opere tuo) modo: b Bñdixisti/infũdẽdo grãz p secũdũ hoiez. k Terrã tuã. i. eccliã ꝓpm̃ videlicz christianũ. Ps. Misericordia dñi plena est terra. s. p christũ: De q̃ in psalmo. Qm̃ dab eũ in bñdictionẽ in sęculũ sęculi. Et d̃ ipo dictũ est abrae Gen. xij. a. In semĩe tuo bñdicenk oẽs gẽtes. Et p illã bñdictionẽ: l Auertisti captiuitatẽ iacob. i. pctm̃ originale: p q̃d gen⁹ hũanũ captiuũ tenebak a diabolo. Unde dicebat apls/Roma. vij. d. Video aliã legẽ in mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtꝭ meę: et captiuãtẽ me ĩ lege pcti. Et adiũgit: Infęlix ego hõ q̃s me liberabit d̃ corpe mortis hui⁹: Gia dei p iesum christũ dñz nr̃m. Esa. xlv. c. Captiuitatẽ meã dimittet nõ in p̃cio neq̃ ĩ munerib⁹. Et bñ dic: Jacob: qz nõ oẽs accipiũt grãz istã nisi q̃ in baptismo suplãtãt aduersariũ abrenunciantes sathanę ⁊ omnibus pompis eius. Nec tm̃ delek p hoc peccatũ originale: sed ⁊ fomes debilitak. Unde addit:

✱ Remisisti. i. refrigerasti

Moralit

Ps. 32

Ps. 20.

b Bñdixisti dñe terrã tuã. Moralit: Terra dñi quam ipse colit vt fructũ afferat: est aia fidel⁹: quã cũ bonũ fructũ affert/ bñdicit dñs. Uñ Heb. vj. b. Terra sup se veniẽtẽ sępe bibens imbrẽ ⁊ generãs herbã opportunã his a q̃d⁹ colit accipit bñdictionẽ a deo: pferẽs aũt spinas ⁊ tribulos reproba ẽ ⁊ maledicto ꝓxima. Hęc bñdictio ẽ grę mltiplicatio in p̃senti/ ⁊ glię collatio in futuro. Hanc bñdictionẽ debem⁹ petere a pre nr̃o cęlesti: sic axa Josue. xv. d. et Judicꝭ. j. c. q̃ dicebat pri suo: Da m̃ bñdictionẽ qz terrã arẽtẽ dedisti m̃. i. nõ bñdictam: da m̃ et irriguã. i. bñdictã. Eccꝭ. xxxiij. f. Pluuię benedictiõis erũt. l Auertisti captiuitatẽ iacob. i. luctatores contra temptationes seruasti: ne ducerentur in captiuitatem peccati vel inferni: Sicut de malis dicitur/ Esa. xlvj. a. Anima eorũ in captiuitatẽ ibit. Ps. Conuerte dñe captiuitatẽ nr̃am sic torrẽs in austro. Et si forte ante peccauerũt:

Ps. 125.

✱ Remisisti iniqtatẽ plebis

De btã vg

Itẽ d̃ btã virgine p̃t legi: q̃ ẽ terra bñdicta. i. ferax. j. Dñi dabit benignitatẽ et tra nr̃a dabit fructũ suũ. De hac igit dic: b Bñdixisti dñe terrã tuã. i. btãz vginẽ/quã bñdixit de⁹ sctificãdo i vtero: fomitẽ extiguẽdo: potẽtiã generãdi illi tribuẽdo. De ista terra d̃ in psalmo: Terra nr̃a dedit fructũ suum. i. btã virgo pepit filiũ. Dedit nõ reddidit: qz semẽ nõ recepit. Hęc aũt terra bñdicta nõ tm̃ fructũ dedit: ⁊ q̃tidie pctõrib⁹ remediũ p̃stat: Uñ addit: l Auertisti/o christe m̃ſi p̃cib⁹: m Captiuitatẽ iacob/nõ dormiẽtiũ/ ⁊ reluctãtiũ q̃ ꝗ vitia luctãt resist do/r cũ deo luctãt orãdo. Hoc captiuitatẽ auertit christ⁹ p̃cib⁹ beatę m̃ſi ei⁹: qz ipse nihil ei negat q̃d petat: et ipsa

✱ tat: et ipsa

a Remisisti. i. refrigerasti p baptismũ. b Iniqtatem plebis tue. i. materiã pcti. s. fomitem vel ꝓcupiscẽtiã. Ps. Remitte mihi vt refrigerer. Esa. xl. a. Dimissa est iniquitas illi⁹. Propt ꝗ de christo a quo sunt oia hęc bñficia dicit Ps. Descẽdet sicut pluuia in vellus: Pluuia eni refrigerat. Nec tm̃ ꝗ ꝗ t actuale pctm̃ p baptismũ aufertur: Vñ addit: c Operuisti oia pctã eoꝝ. s. acḋs baptismi: sicut ęgyptios aquis marl rubri. Exo. xv. b. Flauit spiritus tu⁹ t operuit eos mare. Hoc bñ competit baptismo: vbi ꝑmo afflat sacerdos ĩ aqua/insinuãs q̃ ibi descẽdit virt⁹ spũsscti ad submergẽda pctã.

Ps. 38. Ps. 71.

a Remisisti iniqtatẽ plebis tue. i. in ꝓfessiõe. Ps. Dixi ꝓfitebor aduersũ me iusticiã meã dño t tu remisisti impietatẽ pcti mei. j. Job. j. d. Si ꝓfiteamur pctã nr̃a fidelis est deus vt remittat nobis omia peccata nostra/ t emũdet nos ab omni iniquitate nostra. c Operuisti omnia pctã eoꝝ/in satisfactione. Prouer. x. b. Vniuersa delicta operit charitas: id est opera facta in charitate. j. Pet. iiij. b. Charitas operit multitudinẽ pctõꝝ. De hac remissione et optiõe simul. Ps. Bti q̃rũ remissę sũt iniqtates: t q̃rũ tecta sũt pctã. Et q̃rũ remisse sũt iniqtates: t tat: t ipsa ꝓ peccatorib⁹ t temptat⁹ orat. Unde vocat ad uocata nr̃a. iij. Regl. ij. d. dixit rex: Pete mater mi: neq̃ enim fas est vt auertam faciem tuam. Et de ea dicit beat⁹ Bern. Ille solus a laude eius taceat: qui eam in necessitatib⁹ suis fideliter aduocatam sibi senserit defuisse. Pro his inquã orat: ne in captiuitatẽ diaboli trãseant consentiendo peccatis: vel si transierint vt reuertantur. Esa. xlix. g. Equidem t captiuitas a forti tolletur: id est a diabolo. Vel a forti: id est per fortem mulierẽ: btãm. s. ꝗginẽ. De qua ꝓpie ꝗ illud/ Prouer. vlt. b. Mulierẽ fortẽ q̃s inueniet. Et et⁹ ꝑcib⁹: a Remisisti iniqtatẽ plebis tue. i. retro remisisti. Esa. xxxviij. d. Proiecisti post tergũ tuũ oia pctã mea. Michee. vij. d. Nõ imittet vltra furorẽ suũ: qm̃ volẽs misericõdiã est: t deponet iniqtates nr̃as: t ꝓꝑciet ĩ ꝓfũdũ marl oia pctã nr̃a. c Operuisti oia pctã eoꝝ/ne videant a deo ad punicẽdũ: neq̃ ab hoie ad imitandũ: neq̃ a dęmone ad irridendũ.

Ps. 31. De btã ꝗgine

Secũda pars

d Mitigasti tc. Scõa pars: vbi ꝗ asserit deũ auerti ab ira/cũ dicit: Mitigasti/ O de⁹ pt̃: e Oẽm irã tuã: in aduentu filij tui ira mitigasti: q̃/ f Auertisti. i. auersus es: g Ab ira indignatiõis tue/ vt. s. recõciliares tibi hoies ꝑ mediatorẽ christũ. ij. Corl. v. d. De⁹ erat ĩ christo mundũ recõciliãs sibi: nõ reputãs illis delicta ipoꝝ. Scõo id q̃ spũ ꝓphetico q̃si ꝑteritũ affirmauerat/ ꝑcatur vt eueniat dicens: h Cõuerte nos/ad fidẽ christi filij tui: i O de⁹/pt̃/salutaris noster/qui nos saluare disponis ꝑ filiũ tuũ. Ps. Saluabit vel saluauit sibi dextera eius: t brachiũ scrũ eius. k Et auerte irã tuã a nobis: quã habes erga gen⁹ humanũ ꝓꝑ pctm̃ ꝓmi parẽtl. Et oñdit magnũ desideriũ suũ/ idipsũ repetẽs ꝑ alia ꝓba. l Nunq̃d ĩ ęternũ irascaris nobis/differẽdo aduẽtũ filij tui t ꝓlongãdo exiliũ nostrũ: m Aut extẽdes irã tuã a generatione ĩ generationem: id est in sempiternũ: non mittẽdo filium qui nos recõciliaturus est: q. d. non ira facies/sed potius mittes: Unde sequitur: n Deus/pater: o Tu conuersus/ab illa ira per satisfactionem filij: p Viuificabis nos/ per gratiã.

Ps. 97.

Et plebs tua.

Moraliter

Moralit d Mitigasti tc. q. d. remisisti t operuisti oia pctã eoꝝ: s tũ nõ sine pęnitẽtia aliq̃ in q̃ñti: Hoc ẽ: mitigasti. Non dicit abstulisti: sz mitigasti oẽm irã tuã. i. pfectã irã/quę erit ĩ die iudicij/mitigasti t auertisti ĩ tpalẽ pęnã. Alt irã quę nõ est oĩs pęna vel ira/ s q̃si nulla pęna vel ira respectu futurę. Esa. lxiij. c. Ne irascaris dñe satis. Job. xxxv. d. Mũc eni nõ infert furorẽ suũ deus: nec vlciscit scelus valde. Eccl. xxxvi. d. Si ẽ lingua curatiõis/ẽ t mitigatiõis t misericordię. i. si tu habes linguã curatiõis in ꝓfessiõe: et christ⁹ habebit linguã mitigatiõis t misericõię in pctĩ remissiõe. Vñ. ij. Regl. xij. d. Dixit dauid ad nathan: Peccaui dño. Dixitq̃ nathan ad dauid: Et dñs trãstulit pctm̃ tuũ a te. Eccl. vj. a. Dulce ꝗbũ multiplicat amicos t mitigat inimicos. Et ꝑ istã irã mitigatã/ f Auertisti/ hoies: g Ab ira indignationis tue. Hoies eni ꝑ pctã ad illã irã futurã sic oues currũt nõ ꝓsiderãtes picula: s q̃ q̃q̃ dñs ꝑ tpalem irã auertit istos sic currẽtes: q̃ petebat Hieremias. x. d. dicens: Corripe me dñe: verũtm̃ ĩ iudicio t nõ in furore tuo. Esa. xij. a. Cõfitebor tibi dñe qm̃ irat⁹ es m̃: ꝓuersus ẽ furor tu⁹. s. ĩ pęnã tpalẽ/ t ꝓsolat⁹ es me/ꝑ ꝗ. Vñ dicebat Job. vj. b. Hęc mihi sit cõsolatio vt affligens me dolore non parcat. Vel sic/ Mitigasti oẽz irã tuã. i. oẽz vindictã. s. q̃sentẽ/purgatoriã et gehẽnalẽ. Ita mitigat dñs punicẽdo citra ꝓdignũ. Vel/ Omnẽ irã tuã/q̃sentẽ sz subtractiõis grę: q̃sentl diffidẽtię/materiał pęnę. Scõo id q̃ q̃ dixerat t affirmauerat ꝑcał vt eueniat: Et ꝗ petit grãm dicẽs: h Cõuerte nos de⁹ salutaris nr̃. i. simul verte ad te/nos auersos a te: corde/ore/ope/ꝓsuetudie. His quattuor modis auertit hõ a deo: Et ꝓuertere se debet ad ipm̃. Unde Cantl. vj. d. quał ór: Reuertere/reuertere/sunamitl: reuertere/reuertere. De auersiõe/ Esa. lix. c. Auersi sum⁹ ne irem⁹ p⁹ tergũ dñi. De ꝓuersiõe/ Threñ. vltl. d. Cõuerte nos dñe ad te et ꝓuertem̃. Post ipetrationẽ grę/necessaria ẽ dimissio pęnę: Vñ sũdit: k Et auerte irã tuã a nobis. i. pęnã pecati/q̃cipue ęternã dimitte nob. Eccl. v. b. In pctõres respicit ira illi⁹. Esa. ix. d. In oĩb⁹ his nõ est auersus furor ei⁹. Vel/ Auerte iram tuã: ne. s. respectu irę seruiam⁹ ex timore. j. Job. iiij. d. Perfecta charitas foras mittit timorẽ. Iste versus cantał in cõpletorio in ꝑncipio: ad denotandũ t petẽdũ plenã ꝓuersionẽ quę erit ĩ patria/vbi cõpleta erũt oia: vbi motus animi in deũ ꝓuertent. Modo eni corp⁹ q̃ corrũpit aggrauat aiaz/ne oino possit ad deũ ira ex toto ꝓuerti. Jõ apls volẽs oino ꝑm totũ cor suũ ꝓuerti ad dñz clamabat: Roma. vij. d. Infęlix ego homo: q̃s me liberabit de corpore mortis hui⁹? Dico/ Auerte iram tuaz a nobis: Et vere tu auertes: l Nunquid/eni/in ęternũ irascaris nobis? q. d. non irascerl in ęternũ. Abacuk. iij. a. Cum iratus fueris misericordię recordaberl: Et maxime/nobis/q̃ sum⁹ fragiles. Gen. vj. a. Nõ ꝑmanebit spũs me⁹ in hoie ĩ ęternũ: qz caro ẽ. Esa. lvij. d. Nõ in sempiternũ litigabo: neq̃ vsq̃ ĩ finẽ irascar. Quęstio ẽ: si sapia dei per aplos loquit vel locuta ẽ/vtrũ ira dei ꝑ eoꝝ successores litiget: Ex ira eni dei ẽ litigatio. ij. Timoth. ij. d. Sed mãsuetũ esse ad oẽs. m Aut extẽdes irã tuã a generatiõe ĩ generationẽ? q. d. non. Vel ꝑm lrãz Hieronymi: Nunq̃d in ęternũ irascerl nobis extẽdẽs irã tuã in generationẽ t generationẽ? q. d. licet tu irascarl ꝓꝑ pctã nr̃a vsq̃ ĩ tertiã t quartã generationẽ: nõ tñ in ęternũ irasceris nob: q̃cipue nobis q̃ diligim⁹ te. Exo. xx. a. Ego sum dñs deus tuus/ fortis/ęlotes/ visitãs iniqtatẽ patrum in filios vsq̃ in tertiam t quartã generationez eorũ qui oderunt me: et faciens misericõiam in milia his qui diligũt me. Hoc est etiã q̃ subdit: n Deus tu ꝓuersus/aliquãdo ab ira ista: p Viuificabis nos. Dñs auersus est ab impijs ꝓpter peccata. Hiere. xviij. c. Dorsum t non faciem ostendam eis. Abacuk. j. c. Mundi sunt oculi tui dñe/t respicere ad iniquitatẽ non poteris. Cõuertit autem se ad bonos t ad pęnitentes de peccatis per ꝓpitiationẽ. Ps. Cõuertere dñe vsq̃quo: t deprecabilis esto super seruos tuos. Sap. iiij. c. Gratia dei t misericõia est in sanctos eius: t respectus ĩ electos illi⁹. Cõuersus autez ad eos viuificat eos: sicut conuersus ad petrum t respiciens eum/ viuificauit eum. Lucl. xxij. g. Conuersus dñs respexit petrum: et recordatus est petrus verbi domini tc. Et egressus foras fleuit amare. q. d. qui mortuus erat per peccatũ: viuificat⁹ ẽ ꝑ pęnitẽtiã.

Sap. 9. c.

Ps. 89.

Alt ꝗ Sedasti

Alt ꝗ Vt ꝑ sanitatem nostratũ

k auerte ꝗ irã tuã a nob. ꝗ Nunq̃d ĩ ęternũ ꝗ irascerl nobis:
m ꝗ aut extẽdes irã tuã a gene-
n ratione in generationẽ? Bę⁹
o tũ ꝗ ꝓuersus viuificabis nos:

Alt ꝗ iracundiã
Alt ꝗ Non
Alt ꝗ irascaris
Alt ꝗ neq̃ extendas
Alt ꝗ conuertẽs

* Lucl. xv. g. Frater

a Et plebs tua/fidelis: b Letabit in te/per deuotionem. Et vt B cito fiat: c Ostende nobis dne misericordiam tuam. i. filium tuum p quem misereberis/nob in carne visibili exhibe.

Ps. 47. Ps. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. d Et salutare tuum. i. Iesum q nos saluabit: e Da nobis: vt sit hostia tibi placita p peccatis nris. Job. iij. b. Sic deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret: vt omis q credit in ipm no pereat/sed habeat vitam eternam.

a et plebs tua letabitur in te.
b
c Ostende nobis dne misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis. Audiam qd loquatur in me dominus de/

Moraliter Lucis. xv. g. Frater tuus hic mortuus fuerat et reuixit: perierat et inuentus est. Et de hac viuificatione sequitur gaudium et humilitas: Unde addit: a Et plebs tua: id est se viles et humiles reputantes:

Ps. 31. b Letabitur/non in mundo: sed in te. Ps. Letamini iusti in dno. Luc. xij. d. Nolite timere pusillus grex: quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. Illi vero vehement et perfecte gaudent et letantur in dno: qui perfecte cognoscunt quantam gratiam dns eis fecerit: Unde orat: c Ostende nobis dne misericordiam tuam: id est fac nos perfecte cognoscere magnam misericordiam tuam: vt non pro peccatis desperemus: sed in misericordia speremus. Ps. Speraui in misericordia dei in eternum. Uni cantat ecclesia in qdragesima: Tribularer si nescirem miserias tuas dne: Tu dixisti: Nolo mortem peccatoris etc. Multi etiam sunt q misericordiam iam in se factam non cognoscunt: vel qz sunt stulti: vel qz ingrati.: Unde bni petit: Ostende etc. Threni. iij. c. Misericordie dni e qz non sumus consumpti. i. q pres nri gentiles et multi infideles perierunt et no nos/misericordie dei e. Item quanta misericordia e dei in nos q p nob dedit filium et exposuit morti: Uni Roma. viij. f. Qui proprio filio suo no pepcit: s p nob oib tradidit illum: quo no oia cum illo nob donauit: Que vox: q poterit lingua retexere bnificia dei: Sz quia q ostendit pulchras et pciosas merces emptori paupi: irritat appetitum ei et concupiscentiam: iuxta illud Sap. x. b. Justum deduxit dns p vias rectas: et ondit illi regnum dei: Jo subdit: d Et salutare tuum. i. salute eternam: e Da nobis. q. d. no habemus vnde emamus. Cant. viij. c. Si dederit ho omne substanz domus sue pro dilectione/qsi nihil despiciet ea. Hec dilectio est ipse deus. i. Job. iiij. d. Deus charitas e etc.

Ezech. 18. g.

Tertia pars f Audiam qd loquat. Tertia ps: vbi scrispus in se loquentis auctoritate confirmat se certum esse de aduentu christi que predixerat et petierat. Dicit q: Audiam. i. aure cordis percipiam. g Quid loquat in me. i. qd inspiret cordi meo: h Dominus deus/p spm propheticum. Et qd audies: Pace. i Qm loquet pace/futura. k In. i. sup l Plebem suam/mittendo filium/qui erit proloquor pacis nre ad deum. Heb. j. a. Multifarie multisqz modis olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nob in filio. Proloquutor aut fuit pacis inter deum et homem. Uni Job. xxxiij. c. de homine dr: Appropinqbit aia eius corruptioni: et vita illius mortiferis: Si fuerit p eo angelus loquens vnum de similibus vt annunciet homini equitatem/miserebit eius et dicet: Libera eum vt no descendat in corruptionem: inueni q ei propitier. Glo. Greg. Angelus iste christus accipit: q pro nob pcis loquit vnum de similibus: per hoc q se nobis similem ostendit. Ipse aut mediator in eo miserek homini: qz formam hominis sumpsit: et ita in q ei propitier inueni: ac si apte dicat: qz nullus homo fuit q coram deo intercessor iustus p hominibus appareret/memetipsum ad propitiandum hominibus hominem feci: et dum me hominem exhibui/in q iuxta hominem hominibus propitiarer inueni. Sed in plebe dei sunt duo genera hominum. s. perfecti et imperfecti: Uni subdiuidendo/subiungit: m Et sup sctos suos. i. perfectos. n Et in eos q conuertunt ad cor. i. ad conpunctionem et penitentiam/de hoc q auersi erant a deo/hi sunt imperfecti. Et qz locutus fuerat de aduentu saluatoris/ostendit de q regione oriek. s. de iudea/cum subiungit: o Veruntm prope timentes eum salutare ipsius. q. d. loquitur pace sup plebem suam. i. sup oes communit. Verum tm saluta/re ipsius dei. s. christi: erit/prope timentes eum. i. int iudeos:

i
k
l
m
n
o

us: qm loquetur pacem in plebem suam. Et super sanctos suos: et in eos qui conuertuntur ad cor. Veruntamen prope timentes eum salutare

q acceperunt spm seruitutis in timore: Roma. viij. c. Licet enim p eum data sit pax comunis tam gentibus qz iudeis. Uni Luc. ij. b dictum est: Et in terra

Moralit. Moralit d Audiam quid loquat in me dns de. Dns loquit in homine/quadocumqz homo bonum cogitat aut ponit. Unde Berm. Sciendum est: qz cum in corde mala versamur/nostra cogitatio est: cum bona/dei sermo e: illa cor nrm dicit/hec audit. i Qm loquitur pace in plebem suam. Berm. Pacem/pietatem/iusticiam/deus in nobis loquit: nec talia cogitamus ex nob sed audimus in nob: ceterum/homicidia/furta/blasphemie/et alia mala q cogitant: no dei sermo sunt/sed hominis cogitatio vel diaboli immissio. Mat. xv. b. De corde exeunt cogitationes male/homicidia/adulteria/fornicationes/furta/falsa testimonia/blasphemie. Ps. Dixit insipiens in corde suo non est deus. Sunt autem immissiones p angelos malos: qle fuit illud: Job. xiij. a. Cum misisset diabolus in cor vt traderet eum iudas simonis scariothis etc. Et addit: btus Berm. Verum qs ita diligens e motum suorum vel factorum obseruator/vt liqde discernat inter morbum mentis et morsum serpentis: Quis pure discernere valeat malum innatum et malum seminatum: Hoc nulli mortaliu possibile puto nisi qui a patre spirituum acceperit: Nam delicta quis intelligit: Nec multum refert nostra scire vnde est nobis malum: dum modo inesse sciamus: vigilandum est potius vndecumqz sit ne consentiamus. Loquitur autem dominus tripliciter:

Alt. † cōuertit cor ad ipsum

Ps. 13.

Ps. 18.

Dns loquitur triplici

Videlicet { In plebem historice. Super sanctos allegorice. In eos qui conuertunt ad cor tropologice:

m Et sup sctos: id est clericos/est verbum dni quasi onus graue. Hiere. xxiij. g. Onus dni vltra no memorabit: qz onus erit vnicuiqz sermo suus. Esa. xlvj. c. Redite preuaricatores ad cor. Homo fugit cor suum aliquando: aliquado autem cor fugit hominem. Ps. Et cor meum dereliquit me. Quando homo non vult aspicere scelera sua: tunc homo fugit cor suum. Eccli. xxj. b. Qui timet deum conuertet ad cor suum.

Ps. 39.

Tria sunt genera hominum plex pax

l In plebem suam. Tria sunt genera hominum: scilicet/laici/clerici/et religiosi. Et in hos et super omnes hos loquitur deus pacem non dissensionem: Quia vt dicitur. j. Cor. xiiij. g. Non enim dissensionis est deus: sed pacis. Primum genus intelligit per plebem: Secundum/per sanctos: Tertium/per eos qui conuertunt ad cor. Est autem triplex pax: quam his tribus generibus hominum loquitur deus: scilicet/Pax reconciliationis ad deum: Pax pectoris ad seipsum: Pax temporis ad proximum. De prima/Esa. xxvij. b. Faciet pacem mihi: pacem faciet mihi. De secunda. Job. xvj. g. Hec locutus sum vobis: vt in me pacem habeatis. De tertia/Roma. xij. d. Si fieri potest qd ex vobis est/cum omnibus hominibus pacem habentes. Primam pacem loquitur deus omnibus: sed laicis appropriate: quia illam debent habere: Sine illa enim non est salus: Sine autem duabus aliis possunt laici saluari: quia in tumultu seculi et litibus sunt. Secundam loquitur clericis et religiosis: sed clericis appropriate: qui vt solis spiritualibus intendant redditus ecclesiasticos habent: Nec oportet eos intendere negociationibus aut laboribus sicut oportet laicos. Tertiam autem proprie loquitur religiosis/quibus proprie competit lites nullas habere. Et ipsis puto illud preceptum euangelicum traditum esse: Qui aufert que tua sunt/ne repetas: Luc. vj. e. Et. j. Cor. vj. b. Jam omnino delictum est in vobis q iudicia habetis inter vos: quare non magis fraudem patimini: quare non magis iniuriam accipitis: sed vos iniuriam facitis et fraudatis. Et licz ita sint diuersi status hominum: tm in quolibet potest homo accept esse deo. Hoc est qd sequitur: o Veruntm prope timentes eum salutare ipsius: id est christus per gratiam. Vel/salutare: id est salus. q. d. siue de isto siue de illo siue de tertio statu sit

* homo/dum tm timeat

dictum est: Et ī terra pax hoīb⁹ bonę volūtat⁷. Tū spālit mis
sus ē ad oues q̄ perierāt dom⁹ ISRL: vt ipe dic̄ Matth. xv. c. Et
qd̄ p̄dixit: exp̄ssi⁹ apīt cū sīūgit: a ¶ At inhabitet gloria
.i. filij⁹ dei glōsus. b ¶ In terra nr̄a. i. in terra p̄missionis.
Prouer. x. Gl'ia p̄ris ē filius sapiēs. c ¶ Misericordia
et veritas tc̄. Hic determinat p̄heta q̄s comites habuit chri-
stus: Et sunt q̄ttuor: duo sunt misericordia et veritas: Unde dic̄:
¶ Misericordia et vitas obuiauerūt sibi ī christo. Mi-
sericordia. s. euāgelij ī gētib⁹/q̄ longe erāt. Et veritas le
gis impleta in iudęis/qui p̄pe. Joh. j. b. Lex p moysen data
est: grā t veritas p iesum christū. Glia est misericdia in dimittē
do pctā: veritas ī adiplēdo p̄missa. Hi duo comites q̄si p̄-
cedunt dñm: sm q̄ in psalmo dr: Misericdia t veritas p̄ęce-
dent faciē tuā. Alij duo sequunt: de qb⁹ dic̄: e ¶ Justicia t
pax osculatę sūt. i. p̄iūctę sūt ī christo/sic̄ duo ī osculo p̄iū
gunt. Christ⁹ enim iusticiā fecit/satisfaciēdo p pctis nr̄is: et
pacē/recōciliādo nos p̄ri. ij. Cor. v. d. De⁹ erat ī christo mū
dū recōciliās sibi/nō reputās illis delicta ipor. Et quō facta
sūt b: Per incarnationē filij dei: Unde sūdit: b ¶ Veritas. i.
christus: qui dicit Joh. xiij. a. Ego sum via/veritas t vita.
i ¶ De terra orta ē. i. de btā virgine: q̄ dr terra p̄ē suā humi
litatē. Terra enī ē humilis elemētū. Unde ipa dr Esa. xlv. b.
Aperiat terra t germinet saluatorē. i. appareat humilitas bta
tę virginis humilit̄ p̄sentient⁷ vbis angelic⁷ t dicēt⁷: Ecce an-
cilla dñi: fiat m̄ sm vbū tuū: et sic p̄cipiat saluatorē. Unde bea-
tus Bern. q̄si loquēs ei dic̄: Quid tardas? qd trepidas? p̄fer
vbū t suscipe vbū. Deinde ondit p̄pha q̄ secuta sūt ex aduē-
tu saluatoris. Primū est iustificatio: Unde dic̄: k ¶ Et iusti-
cia de cęlo p̄spexit. s. p grē infusionē: sicut sol nos respi-
cere dr/qn radios suos ad nos dirigit. Ps. Respice dñe ī ser
uos tuos: t ī opa tua t dirige filios eor. Secūdū est pctōrū
remissio: Unde dic̄: l ¶ Eteni dñs dabit benignitatē. s.
benignissime nob p̄donādo pctā nr̄a. Et est emphatica locu-
tio. Tertiū est bonor operū multiplicatio: Unde dic̄: m ¶ Et
terra nr̄a dabit fructū suū. Terra. s. liberi arbitrij: fruc-
tū/bonor operē. De his habet Osee. vj. b. Quasi diluculū
p̄parat⁹ ē egressus ej⁹. Hoc quātū ad duo prima pōt dici. s.
quātū ad infusionē grē/t dimissionē pctōr: Diluculū enī ra-
dios luc⁷ emittit/t tenebras fugat. s. aduēt⁹ christi/t egressus
ej⁹ a pre/et de vētre virginis radios grē emisit/t tenebras pec
cator fugauit. Quātū aūt ad tertiū. s. ad multiplicationē bo-
nor operē/addit: Et veniet nob q̄si imber tēporanę⁹ t seroti
nus terrę. Imber tpanę⁹. i. primi tpis/fac̄ segetes germinare:
serotin⁹ facit grana ingrossari t maturescere: Sic aduēt⁹ dñi
ī nob p grām p̄uenientē fac̄ in nob semina boni p̄positi germi-
nare: et p grāz sequētē bona opa maturescere. Et hęc duo no
tanť ħ sm diuersas lr̄as: Quia Hiero⁹ dicit sic: Terra no
stra dabit germē suū. Lr̄a aūt nr̄a habet: fructū suū.
Sz qr tāti dñi tā vtilis aduēt⁹ sine p̄cone nō fuit nec esse de-
buit: bñ de eo sīūgit: q ¶ Justicia añ eū ambulabit:
id ē iohannes baptista p̄cursor erit christi: De q̄ Luc⁷. j. g.
dixit pr̄ ej⁹: Tu puer p̄pha altissimi vocabe⁷: p̄ibis enī añ fa-
ciē dñi pare vias ej⁹. s. viā baptismi t viā pęnitētię. Et bñ dr
iohannes/iusticia: quia iustissimus fuit: teste domino: qui di-
xit Matth. xj. b. Non surrexit inter natos mulierum maior
iohanne baptista. Justicia etiā fuit: sm q vulgariter dicitur:
id est iusticiator austerissim⁹ carnis suę: sm q describitur au-
steritas vitę ej⁹ Matth. iij. a. Unde bene subdit hic de ipso:
Et ponet in via gressus
bō/ dum tū timeat deū vt debet/ in statu saluandi ē: et dñs ē
cū eo. Act⁷. x. e. In vitate cōperi qm̄ nō est p̄sonarū accep-
tor de⁹: sed ī oi gēte q̄ timet deū t opat iusticiā accept⁹ ē illi.
Ps. Prope ē dñs oibus īuocātib⁹ eū ī veritate. Ita p̄pe ē:
a ¶ At inhabitet glia ī terra nr̄a. i. gl'iosa trinitas ī cordi-

Matthęo comi
tes quos habu
it christus
l occurrerūt
Arist.
35. q. 10. c. 1.
De pe. dis. 1.
c. gratia dei

Ps. 88.

Luc. 1. d.

Ps. 89.

Ps. 144.

Joh̄ānes bapti
sta dicit iusticia

Vocaliter *

a ipsius: vt inhabitet gloria in
b terra nostra. Misericordia
c et veritas † obuiauerūt sibi:
d iusticia et pax osculte sunt†.
e Veritas de terra orta est:

k et iusticia de cęlo prospe-
l rit. Et enim dominus da-
m bit † benignitatē: et terra no-
n stra dabit fructum suū. Iu-
o sticia ante † eum ambulabit:

bus nostris. Joh. xiij. c. Si quis diligit me sermonē meum
seruabit. Et p⁹: Ad eū veniem⁹ t mānsionē apud eū faciem⁹.
iij. Regl. viij. b. Impletuit glia dñi domū dñi. Vel sic: Ut
inhabitet glia ī terra nr̄a. i. bonū testimoniū in p̄scia nr̄a.
ij. Cor. j. c. Glia nr̄a h̄ ē: testimoniū p̄scię nr̄ę. Roma. viij. c
Ipe spūs reddit testi-
moniū spūi nr̄o q̄ su-
mus filij dei. Hoc te-
stimoniū p̄scię/vt dic̄
btūs Bern. in tribus
consistit. Necesse est
enim p̄ oīm credere q̄
remissionē pctōr hīe
non possis nisi per in-
dulgētiā dei: deinde q̄ nil boni opis hīe possis nisi dederit ip
se: postremo q̄ vitā ęternā nullis possis opib⁹ p̄mereri. Et
postea dic̄ btūs Bern. Hęc velut quoddā fūdamētum fidei
sūt hñda. Et quō hīl possit t acq̄ri gloria ista: ostendit btūs
Bern. p textū seq̄ntē/dicēs sic: Habitat glia ī terra nr̄a: si mi
sericordia t vitas obuiēt sibi: iusticia t pax osculēt. Hoc ē qd̄
seq̄t: Misericdia t vitas obuiauerūt sibi: iusticia t pax
osculatę sūt. Et p̄r eē p̄sequēs ej⁹ qd̄ p̄dicit sic: Ut inhabi
tet gloria ī terra nr̄a: Misericdia t vitas obuiauerūt si-
bi tc̄. c ¶ Misericdia/ dei remittēt⁷ pctm̄. d ¶ Et vitas/
hois acculant⁷ seipm. Hęc duo sibi obuiāt t p̄currūt in vera
p̄fessiōe: sm q̄ dr. s. in psalmo: Diri p̄fitebor aduersū me iiu
sticiā meā dño et tu tc̄. e ¶ Justicia/hois satisfaciēt⁷ t de se
ipo iusticiā faciēt⁷ deo. f ¶ Et pax/dei recipiēt⁷ ad pęnitēti-
am: g ¶ Osculatę sūt: sm q̄ dr Luc⁷. xv. d. de filio p̄digo
reuertēte ad pr̄em: q̄ cū adhuc longe eēt/vidit illū pr̄ ej⁹ t mi-
sericdia mot⁹ ē/et accurrēs cecidit sup collū ej⁹ t osculat⁹ ē eum.
Esa. xxxij. d. Erit op⁹ iusticię pax. Btūs Bern. Ubi cōpū-
git q̄s iā tunc eū misdia p̄uenit: sed nequaq̄ egrediet donec
vitas p̄fessiōis occurrat. Misericordia t vitas tc̄. Be-
atus Bern. Uidere m̄ videor q̄ttuor his virtut⁹ amictū ho-
minē p̄mū ab ipo suę creatiōis exordio. Misericdia/custo
diebat: Veritas/docebat: Justicia/ regebat: Pax/fouebat.
Sz miser hō descēdit d hierusalē in hiericho t icidit ī latrōes
q̄ spoliauerūt eū: nec poterat ablata recipe vestimēta: nisi chri
stus amitteret sua. Et. j. Grauis inī virtutes p̄tētio: vitas t iu-
sticia miseę affligebāt: pax t misericdia iudicabāt ei eē parcēdū:
Judex ait: Inhonesta ē virtutū p̄tētio: fuit mors bona: et ha-
bet vtraq̄ qd̄ petit. Vel oia ista dicant d hoie: vt dicat: Mi
sericordia t vitas obuiauerūt sibi/ī hoie: Justicia et
pax/in eodem/osculatę sūt. Misericordia in p̄cupiscibili:
Veritas ī rōnabili: Justicia ī irascibili: Pax ī sensu carnali.
Prima duo sibi obuiāt: alia duo osculār se post bellū: De q̄
Gal. v. c. Caro p̄cupiscit aduersus spm̄: t spūs aduersus car
nē. Scdm aūt p̄mū sensū p̄cedam⁹. h ¶ Veritas d terra
orta ē. q. d. tra nr̄a germinat nob sat⁷ spinas t tribulos. Gen.
iij. c. quos sarculo verę p̄fessiōis rescidere t eradicare opor-
tet. Mā vt dic̄. j. Joh. j. d. Si dixerim⁹ qm̄ pctm̄ nō habem⁹
nosipos seducim⁹ t vitas ī nob nō est. k ¶ Et iusticia d cę
lo p̄spexit. i. p̄cul aspexit ad futuros pctōres terrendos.
Justicia enī ī cęlo vl d cęlo orta ē: qm̄ lucifer peccās p̄iect⁹ ē.
Sz d cęlo ad hoies p̄spexit: vt exēplo illi⁹ hoies corrigant.
ij. Pet. ij. a. Si enī de⁹ angel peccātib⁹ nō pepcit: s rudēti-
bus inferni detractos ī tartarū tradidit cruciandos ī iudiciū
reseruari supple nec hoib⁹ parcet. Et posset aliqs q̄rere: Pos
sem ne facere iusticiā? Et rndet: Ita. l ¶ Eteni dñs dabit
benignitatē. i. ex benignitate sua dabit tps pęnitētię vt fi-
at iusticia ī terra nr̄a. Roma. ij. a. Igras qm̄ benignitas dei
ad pęnitētiā te adducit. m ¶ Et/facta est iusticia in terra nr̄a.
n ¶ Terra nr̄a. s. tra corpis: terra liberi arbitrij: o ¶ Dabit/
volūtarie: p ¶ Fructū suū. s. fructū pęnitētię. Mat. iij. b.
Facite dignos fruct⁹ pęnitētię. Et q̄ ita fecerit: hēbit qd̄ sup
dictū est: quia deus habitabit in eo. Hoc est quod sequitur:
q ¶ Justicia/ quā fecit homo de seipso. r ¶ Ante eum: id
est ante deum s ¶ Ambulabit. q. d. si p̄cedat iusticia/sta-
tim sequet de⁹. Ps. Justicia t iudiciū p̄parātio sedis tuę.
* Et ponet ī via gressus

Ar † suauitatē

Ar † eam p̄cibit

Ps. 31.

Luc⁷. 10. e.

Ps. 88.

a Et ponet i via gressus suos. s. in via pnitētię quam ꝑdicabat/quā prepare venerat. Multi aūt ꝑdicatores sunt q̃ parāt viā prędicādo: ꝗ tñ nō ponūt in ea gressus suos: qz nō faciūt qd dicūt: De qb⁹ dicit brūs Greg⁹. Forte iō ꝓtēptū tpaliū ꝑdicāt vt illa soli habeāt: nā paupertatē ꝑdicāt vt medicamētū z eā fugiūt vt venenū.

Moralit ✱ a Et ponet i via gress⁹ suos. i. p viā iusticię veniet. Esa. xlvj. d. Prope feci iusticiā meā z nō elōgabit: z sal⁹ mea ñ morabit. Vel ō aduētu ad iudiciū pt exponi. Justicia añ eū ābulabit. i. necesse ē hoi vt añ q̃ veniat iudex iusticiā faciat. Eccj. xviij. c. Añ iudiciū para iusticiā. Et ponet/de⁹/i via/etiā sic parata. i. i iusticia hois/gressus suos. Veniēs enī ad iudiciū etiā iusticias iudicabit: sic dic. s. Cū accepo tps ego iusticias iudicabo. Ps. 74.

a et pōnet i via gressus suos.
Ozo dauid. LXXXV
b Aclinā dñe aurē tu-
c am ēt exaudi me: quoniā inops et paup sum ego. Custo-
f di aiaz meā qm sanct⁹ sum:

Notandū aūt q̃ multiplex ē osculū: videlicet bonū z malū.

Osculum
- Bonū
  - Unionis naturarū. Cant. j. a. Osculet me oscu/lo oris sui. (Pnitentię. Luc. vij. g. Maria non cessauit osculari pedes dñi.
  - Recōciliatiōis. Luc. xv. d. Cecidit sup collū ei⁹ (z osculat⁹ est eū.
  - Cōgratulatiōis. Cant. viij. a Quis det vt inueniā te foris z deosculer te:
  - Fęderis. Gen. xxxj. g. Laban osculat⁹ ē filios su/(Gratię. Prouer. xxiiij. c. Labia os et filias. deosculabit qui recta verba respondet.
  - Obedientię. Gen. xxvij. d. Da mihi osculū fili mi.
  - Glorię. j. Reg. x. a. Tulit samuel lenticulā olei z effudit sup caput ei⁹ z osculat⁹ est eum/et/ait: ecce vnxit te dñs sup hęreditatē suā in pncipem.
- Malū
  - Meretricis. Prouer. vij. b. Appreheādēq̃ deoscu
  - Fraudis. Prouer. xxvij. a. Melio/(lat iuuenē. ra sūt vulnera diligentis q̃ fraudulēta odientis
  - Superbię. Job. xxxj. c. Si osculatus (oscula. sum manum meam.
  - Auaricię. iij. Reg. xix. d. Derelinquā mihi i isr' septem milia virorū quorū genua non sunt curuata ante baal: z omne os qd nō adorauit eū osculans manū.

Aclina dñe aurē tuā. (Expo. Ps. LXXXV

Tituli: Ozo dauid. Precedēs psalm⁹ fuit ō christi incarnatiōe: Iste ꝓsequēs ē de ei⁹ orone i paupta te et i passiōis tribulatiōe facta. Añ patet titulus: qz is ē sensus. Ozo/ista attribuit/dauid vero. i. christo toti: q̃ b loq/tur et in psona capitis z in psona mēbrorū. Et per totum istū psalmū orat: Añ intētio ē monere nos ad oronē. Modus ē: qz tres sūt ptes. Primo ponit q̃ ptinēt ad ipm caput. Orat aūt ascēdēdo/ et oēs gētes adoraturas ꝓcludit. Scō orat p mēbris iam fidelib⁹ z adorantib⁹: ibi: Deduc me. Tertio orat iterū p se: ꝓgrue de passiōe cōmemorās: ibi: De⁹ inicā.

Partitio psalmi

Allegorice Christ⁹ q̃ ad deū pzem dirigēs oronē dic: b Inclina domine aurē tuā z exaudi me. Et añdit q̃ exaudiendus sit merito humilitat/in b q̃ dic: Inclina. s. ad me q̃ sū in imo/tu q̃ es i alto. Scō añdit se esse exaudiēdum merito duplicī paupter. Añ addit: d Qm inops z paup sum ego. Est enī duplex pauptas. s. amicorū. Añ dicit: Qm inops sum. i. sine ope amicorū. Et rerū/vñ dicit: Et paup. i. sine reb⁹. Ego/cum pondere legendū est de christo: q̃ cū eēt dñs et diues: fact⁹ est seruus z paup. Añ. ij. Cor. viij. b. Scitis gram dñi nri iesu christi: qm ꝓpt nos egen⁹ fact⁹ ē cū eēt diues: vt illi⁹ inopia vos diuites esset. Ostēso q̃re debeat exaudiri: añdit qd petat. Et petit q̃tuor i vniuerso. Petit enī triplicē liberationē z vnū donū. Et p petit liberationē a diabolo: cū dic: e Custodi aiam meā. Hoc dicit in psona mēbrorū/q̃rū aias petit custodiri/ ne a diabolo rapiant. Dicit b etiā in psona ꝓria: per b ostēdēs vere humanitat/ fragilitatem in se. Et hoc facias: f Quoniam sanctus sum. Hoc conuenit christo capiti proprie: Conuenit etiā suis: qz ✱ sunt sctificati i baptismo

Moraliter Moralit legit in psona viri fidelis i tribulatiōe vel tēptatione ꝓstituti: vel i psona pnitēt/ pctōris dicēt/ ad ipm christū:

b Inclina dñe aurē tuā. i. prepa te ad audiendū anteq̃ orē: et me etiā ꝑpara ad dicendū: c Et/ cum orauero/exaudi me. Per b qd dic: Inclina/duo notat. Primo q̃ de pfūdo clamat. Ps. De pfundis clamaui ad te dñe. s. ō pfū/do pctōr vel tribulationū: vel de pfundo cordis. Hic ē ionas q̃ clamat ad dñz ō vētre ceti. Jone. ij. a. Orauit ionas ad dñm deū suū de ventre piscis/et dixit: Clamaui de tribulatiōe mea ad dñz: z exaudiuit me ō vētre inferi. Scō añdit p b q̃ dic: Inclina/q̃ nihil pt hō p se: sm q̃ z alibi i psalmo dr: Oculi dñi sup iustos: et aures ei⁹ in pces eorū. Nō dic preces eorū i aures ei⁹: ꝗ ecōuerso: qz pces pctōris nō possēt ascēdere vsq̃ ad aures dñi/ nisi dñs inclinaret aures. Job. ix. f. Scimus qm pctōres nō audit de⁹. Dñs aūt inclinat se eis q̃ inclināt se per humilitatem. Job. xxij. d. Qui inclinauerit oculos suos/ipse saluabit. Esa. xvij. c. Inclinabit hō ad factorem suū: et oculi ei⁹ ad sctm israel respiciēt. i. ad christū humilē in ꝓsepio reclinatū: Luc. ij. a. De q̃ Esa. xij. b. Exulta z lauda habitatio sion: qz magn⁹ in medio tui sctus israel. i. christ⁹. Sz nec ipsū inclinare a nob ē: ꝗ a dei gra. Prouer. xxj. a. Cor regis i manu dñi: quocūq̃ voluerit inclinabit illud. Ex parte q̃ dei duo sūt. s. inclinare aurē/z exaudire. Et hęc necessaria sūt nob ꝓpt duo q̃ in nob sūt: De qb⁹ addit: d Qm inops z paup sū ego. Inops est/q̃ ope amicorū z virū ac seruorū iuuātū caret: vt infirm⁹ q̃ iacet i lecto: nec habet q̃ eū vertat/ nec ipse pōt p se surgere: Et qz surgere ñ pōt: necesse habet vt dñs ad eū se inclinet. Pauper autē/q̃ parū habet: necesse habet vt a dño exaudiat/ a q̃ oē bonū. Nō enī quilibet et ꝓcipue pctōr inops est. i. sine ope virium z amicorū. Job. vj. c. Ecce non est auxilium mihi in me: necessariq̃ quoq̃ mei recesserūt a me. Pauper est q̃ multa debet z multa habet: pauperior/q̃ multa debet z pauca habet: pauperrim⁹ est q̃ nihil habet z multa debet. Talis ē oīs pctōr licet in multis diuitiis tpalib⁹ sit abūdās. Prouer. xiij. a. Est quasi diues cum nihil habeat. Apoc. iij. c. Dic/ diues sū z locupletat⁹ z nulli⁹ egeo: z nesc/ qz miser es z miserabilis z paup z cecus z nudus. Quid aūt petendū sit/añdit dicēs: e Custodi aiaz meā: non dicit corp⁹: qz nō timet corpori suo vir iust⁹: sm illud Matth. x. c. Nolite timere eos q̃ occidūt corp⁹: Sz ō aia sua sollicit⁹ ē: qz scit q̃ pciosior ē z magis infestat diabolus aiaz. Añ Ps. Captabūt in aiaz iusti. Gen. xiiij. d. Da mihi aias: cętera tolle tibi: Ita dic rex sodomorū. i. diabolus. Et dñs econtrario cętera oia exposuit ei: aiaz autē vult seruari. Job. ij. b. Dixit dñs ad sathan: ecce in manu tua est: verūtm aiaz ei⁹ serua. Et allegat: f Qm sctus sū. i. sine terra/sine amore terrenorū. Eccj. xxx. c. Sal⁹ aię i sctitate iusticię. Ps. Redimet dñs aias seruorū suorū. Nō seruorū māmonę. Mat. vj. c. Nō potest/ deo seruire z māmonę. Sz i b sensu nō pōt dicere pctōr fortitan: qm sctus sū: qz nō penit⁹ abiecit amorē tpaliū: sed pōt dicere: Qm sctus sū. i. sctificat⁹ i baptismo. j. Pet. ij. b. Vos est/ gen⁹ electū: regale sacerdotiū: gēs sctā: ꝓ⁹ acq̃sitiōis. Itē/sctus. i. sctificat⁹ z redēpt⁹ sāguīe tuo. Añ meli⁹ custodire debes aiaz meā. Aug⁹. Tāti emit vt amittere nō velit. e Custodi/igit/aiaz meā. Dñs custodit aiaz iusti: vt ciuitatē vl' castrū: vt thesaurū: vt pupillā: vt sacrificiū: vt crucifixū. Ut ciuitatē tuā: De q̃ dixisti: Hierusalē q̃ ꝓdificat vt ciuitas. i. aia. Et iterū i Ps. Nisi dñs custodierit ciuitatē cc. Esa. xxvj. a. Urbs fortitudinis nostrę sion. i. anima contemplatiua: saluator ponetur in ea murus. Item custodi eam vt thesaurum. ij. Cor. iiij. b. Habemus thesaurū istum in vasis fictilib⁹. Itē vt pupillā. Ps. Custodi me vt pupillā oculi. Zach. ij. c. Qui tetigerit vos tāgit pupillā oculi mei. Itē vt sacrificiū. Gen. xv. c. Descēdebāt volucres sup cadauera: et abigebat eas abraā. i. de⁹ vel q̃ilat⁹ vl' ratio. Itē vt tuū crucifixū. Gal. vlt. d. Mihi mūdus crucifix⁹ ē z ego mūdo. ij. Regl. xxj. b. Denī septē viri de filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos ✱ dño in gabaa. Et

Ps. 129.

Ps. 85.

Ps. 33.

Ps. 121.

Ps. 126.

Ps. 16.